

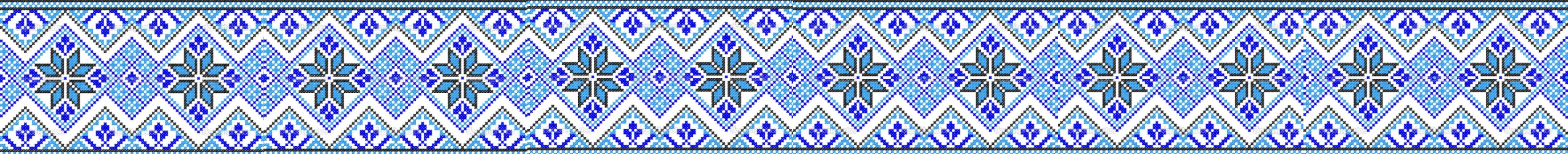
Віртуальна виставка до Дня української писемності та мови

«Мова - духовне багатство народу»

Василь Сухомлинський

Найбільше і найдорожче добро в кожного народу - це його мова, ота жива схованка людського духу, його багата скарбниця, в яку народ складає і своє давнє життя, і свої сподіванки, розум, досвід, почування.

Панас Мирний

**У К А З
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ**

Про День української писемності та мови

{ Із змінами, внесеними згідно з Указом Президента
N 455/2023 ([455/2023](#)) від 28.07.2023 }

{ У тексті Указу цифру і слово "9 листопада" замінено цифрами
і словом "27 жовтня" згідно з Указом Президента N 455/2023 ([455/2023](#)) від 28.07.2023 }

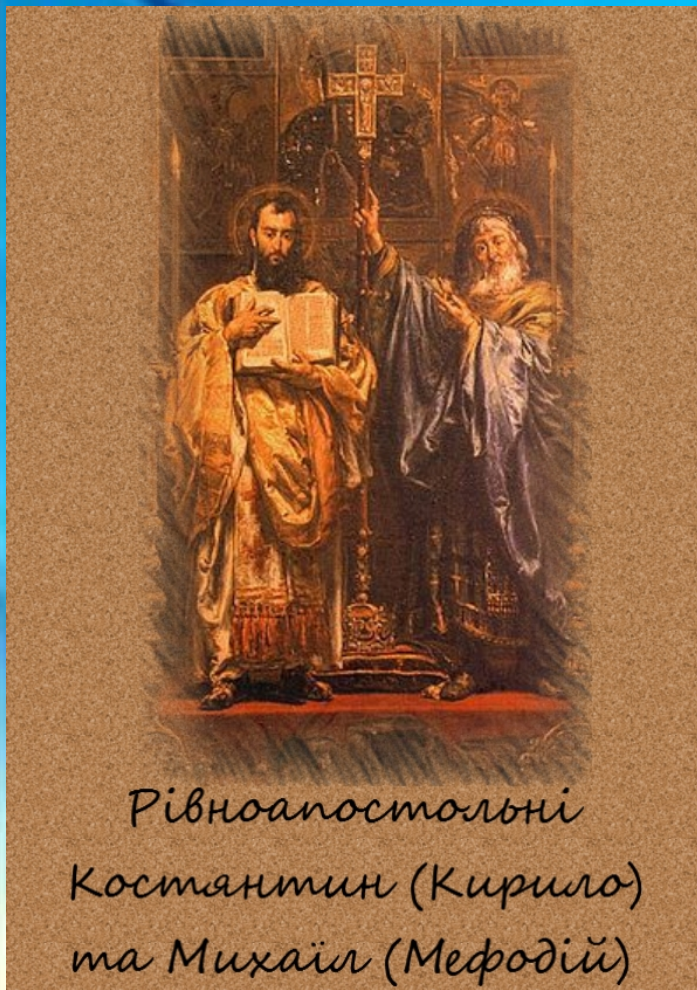
На підтримку ініціативи громадських організацій та з
урахуванням важливої ролі української мови в консолідації
українського суспільства **п о с т а н о в л я ю**:

Установити в Україні День української писемності та
мови, який відзначати щорічно 27 жовтня в день
вшанування пам'яті Преподобного Нестора-Літописця.

Президент України

Л. КУЧМА

м. Київ, 6 листопада 1997 року
N 1241/97

Рівноапостольні
Костянтин (Кирило)
та Михайл (Мефодій)

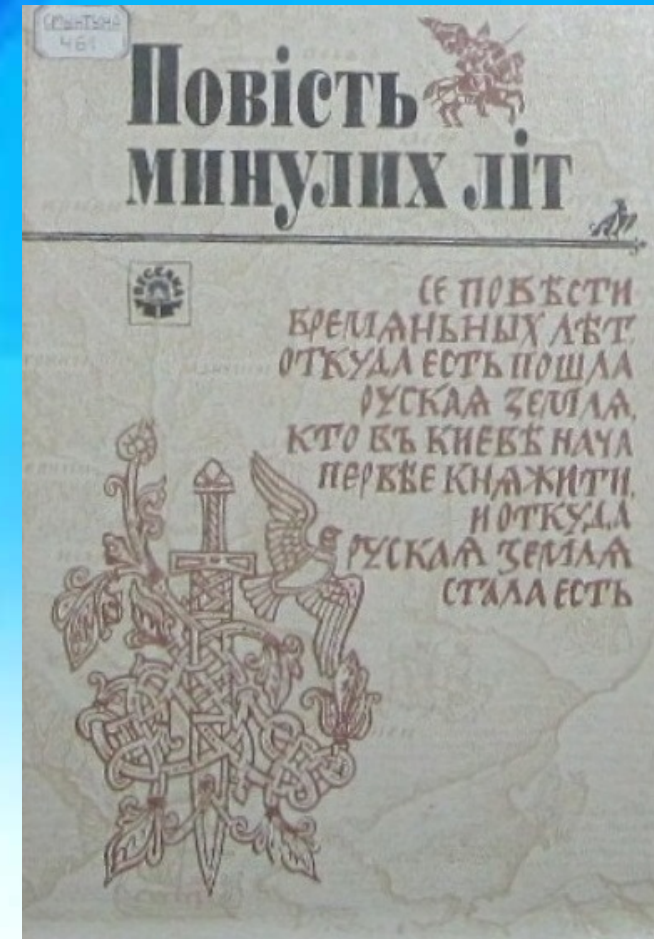
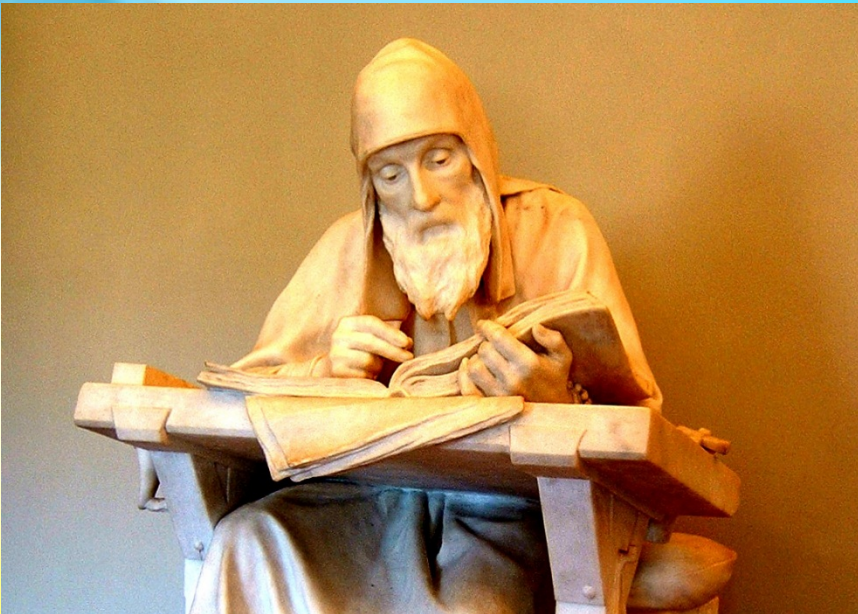
Створення власного, самобутнього слов'янського алфавіту (кирилиці) поклало початок утвердженню культур слов'янських народів як рівноправних серед інших європейських культур. У цьому полягає велика історична заслуга братів Кирила та Мефодія. Кирило склав перший слов'янський алфавіт, названий за його ім'ям кирилицею, і з допомогою Мефодія переклав на слов'янську мову кілька грецьких церковних книг та Літургію. Кирилиця лягла в основу алфавітів ряду слов'янських народів.

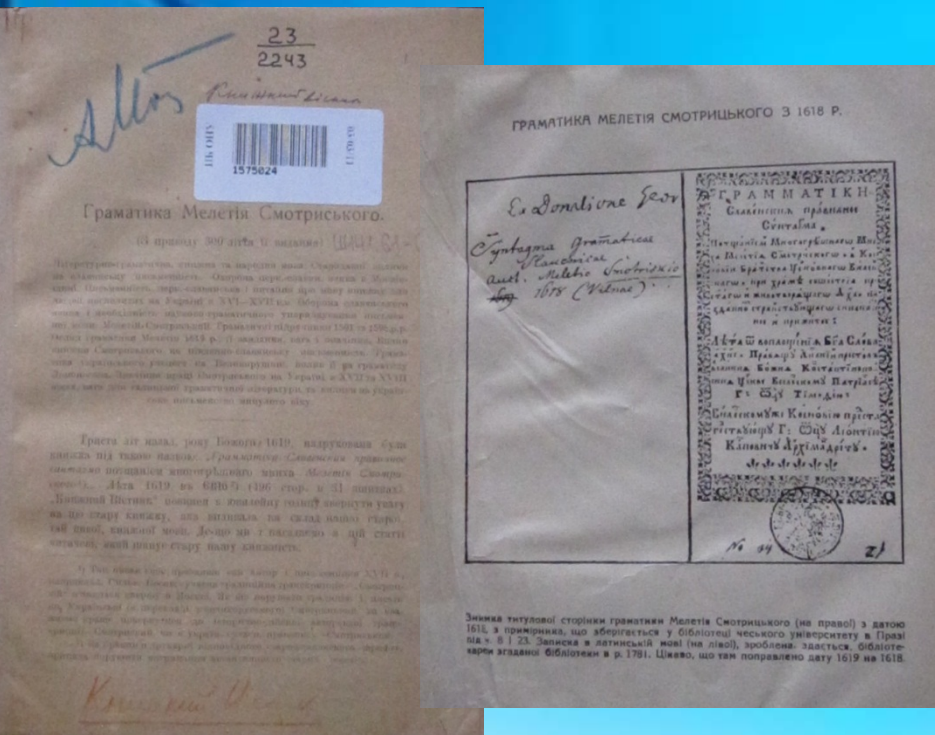
Просвітителі Кирило і Мефодій у писемних джерелах Ін-ту рукопису ЦНБ НАН України : каталог рукописів др. пол. XV – першої чверті XX ст. / уклад. Л. А. Гнатенко ; Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського, Ін-т рукопису ; НАН України, Ін-т укр. археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського. – Київ : НАН України, 1995. – 113 с. СМОЛ/96

Дата 9 листопада як День української писемності обрана не випадково, адже вона співпадає з днем вшанування пам'яті легендарного Нестора-літописця. Народився Нестор у 1056 році в Києві. У сімнадцять років він пішов до Києво-Печерської лаври послушником, одразу явив навик в усіх чернечих чеснотах. Окрім богословських знань, мав виняткові здібності до історії та літератури, досконало володів грецькою мовою, тому головним його послушенням у монастирі стала книжна справа.

Найвизначнішою працею Нестора-літописця є «Повість минулих літ» — літописне зведення, складене на основі раніше написаних літописів, архівних, народних переказів та оповідань, з поєднанням сучасних авторові подій, що робить цей твір одною з найвидатніших пам'яток світової культури, а преподобного Нестора-літописця — батьком не лише вітчизняної історії, а й словесності.

Повість минулих літ : літописні оповіді / переказ В. Близнець ; наук. ред. та післямова В. Яременко. — 3-є вид., зі змінами. — Київ : Веселка, 2002. — 227 с. СМЫНТЫНА/461

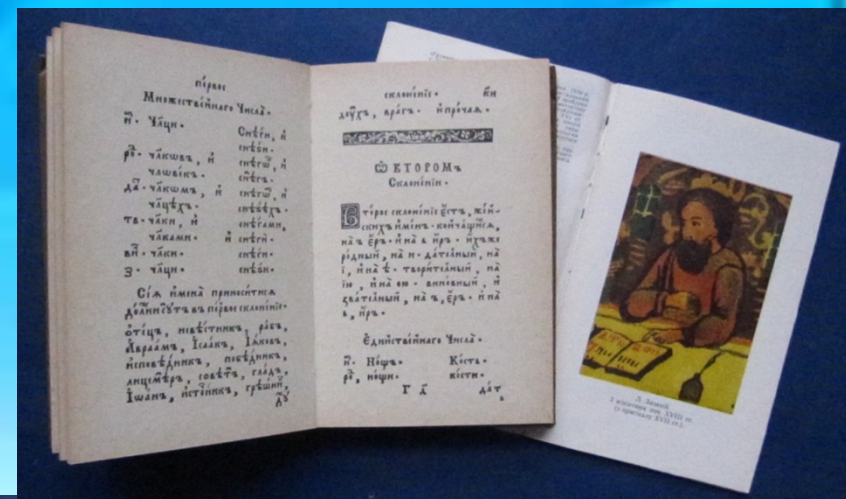

Житецький І. Граматика Мелетія Смотрицького (З приводу 300-ліття її видання) / І. Житецький. – [Б. м.], 1919. – 86 с. 23/2243

У 1619 р. вийшла у світ «Граматика словенська» Мелетія Смотрицького – одного із найвидатніших творів давнього слов'янського мовознавства. До середини XVIII ст. вона була єдиним підручником з граматики в Україні, Білорусі та Росії. Книжка мала великий вплив на розвиток мовознавства у всіх слов'янських народів.

«Граматика словенська» Лаврентія Зизанія, надрукована 1596 р. у Вільні, була одним з найбільш ранніх оригінальних граматичних посібників у східних слов'ян. У ній зроблена перша спроба систематизації граматичного матеріалу церковнослов'янської мови, осмислення його особливостей, широко відбиті риси живої народної мови XVI ст.

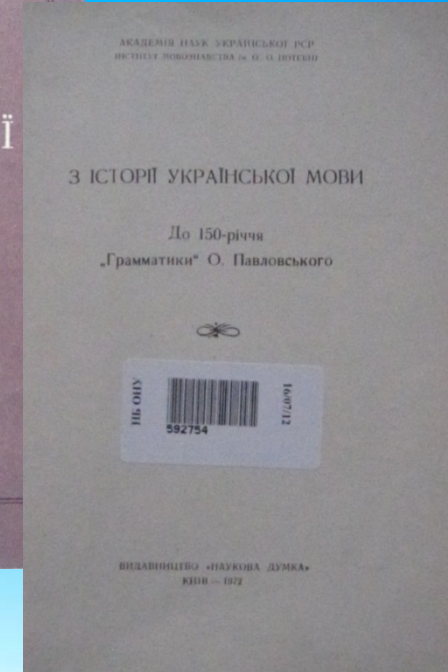
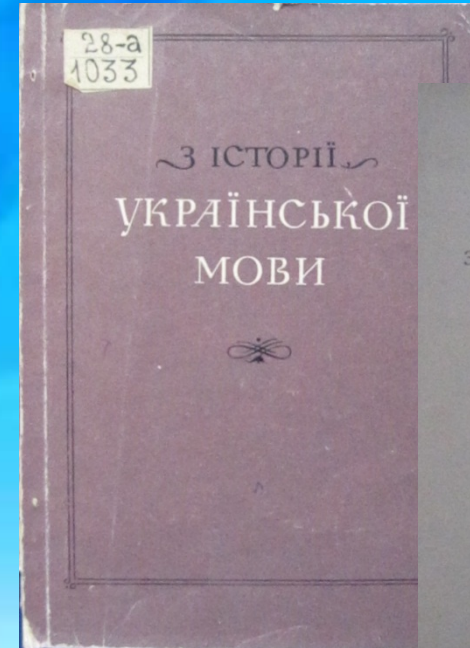
Зизаній А. Граматика словенська / А. Зизаній ; підгот. та дослідж. В. В. Німчук ; відп. ред. В. М. Русанівський ; АН Української РСР, Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні. – Київ : Наук. думка, 1980. – 55 с. Додаток: факсимільне видання, 183 с. 29/17122

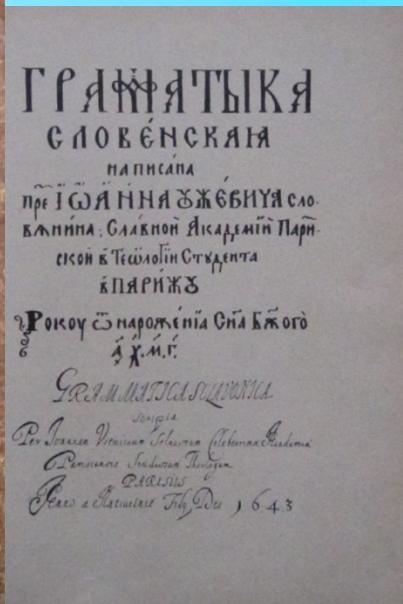
«Граматика словенська...» Івана Ужевича (1643) не була надрукована, але вона становить високу пам'ятку української граматичної науки XVII ст., що свідчить про розвиненість української літературної мови того часу.

Граматика слов'янська І. Ужевича / І. К. Білодід, Є. Кудрицький ; відп. ред. М. А. Жовтобрюх ; АН Української РСР, Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні. – Київ : Наукова думка, 1970. – 114 с. 28-а/991

«Граматика малороссийского наречия...» Олексія Павловича Павловського (1818) протягом тривалого часу була єдиним посібником у цій галузі й відіграла значну роль як у розвитку української літературної мови, так і у розвитку україністики.

З історії української мови : до 150-річчя "Грамматики" О. Павловського / АН Української РСР, Ін-т мовознавства ім. О.О. Потебні ; відп. ред. В. В. Німчук. – Київ : Наукова думка, 1972. – 115 с. 28-а/1033

ОЧЕРКЪ
ЛИТЕРАТУРНОЙ ИСТОРИИ
МАЛУРУССКАГО НАРЪЧІЯ
ВЪ XVII ВѢКѢ
СЪ ПРИЛОЖЕНІЕМЪ
СЛОВАРЯ КНИЖНОЙ МАЛУРУССКОЙ РЪЧИ
ПО РУКОПИСИ XVII ВѢКА.

КИЕВЪ.
Типографія Г. Т. Гоголя-Новицкаго, Майданская ул., домъ № 4
1889.

СОДЕРЖАНІЕ.

Славянская рѣчь въ произведеніяхъ малорусскихъ писателей XVII в.

I.	Колобѣга въ выборѣ литературнаго языка во второй половинѣ XVI и въ началѣ XVII в. — Собраніе южнорусскихъ писателей въ полудн славянскаго языка. — Писаніе къ „латинскому языку“ со стороны народа и православнаго духовенства. — Подборки со ст. сино-славянскому коллегіуму. — Присланіе славянскаго языка общедружескимъ починкамъ ученой жизни.	1—15.
II.	Славянская грамматика Малетія Смотрицкаго. — Задачи науки. — Письма „частнаго“ славянскаго языка. — Грамматическая регламентація. — Фактиская форма славянскаго языка. — Письма синопроисхожденія. — Устройленіе мѣтровыхъ законовъ въ русскомъ языкѣ.	16—27.
III.	Синтаксическіе признаки въ старинныхъ южнорусскихъ памятникахъ. — Фактиская структура, не соответствующая первоисходнымъ. — Подлинныя признаки подражательнаго прозаическаго. — Статистическое значеніе перво-славянскихъ значеній рѣчи въ южнорусской письменности.	27—36.

Книжна малорусская рѣчь въ XVII столѣтіи.

I.
Синопроисхожденіе языка Берички. — Система лексикона. — Подлинныя значенія языка въ средн малорусскихъ писателяхъ. — Письменность языка между наро-

Павло Гнатович Житецький – один із основоположників українського мовознавства, член Історичного товариства Нестора-літописця (1879), Наукового товариства імені Шевченка (1903). Він започаткував і розвинув історію української літературної мови, досліджував історичну фонетику української мови, зокрема Пересопницьке Євангеліє, вивчав українську літературу XVIII–XIX століть, заклав підвалини розвитку теорії та практики українського перекладу. Йому належать близько 30 ґрунтовних досліджень з історії української мови, літератури і фольклору. Його «Очерк літературной истории малорусского наречия в XVII веке» (1889) давно вже є бібліографічною рідкістю.

Житецький П. И. Очерк литературной истории малорусского наречия в XVII веке с приложением словаря книжной малорусской речи по рукописи XVII века / Павел Игнатьевич Житецький. – Киев : Тип. Г. Корчака, 1889. – 102 с. б/18721

ЕНЕИДА

на

МАЛОРОССИЙСКИЙ ЯЗЫКЪ

перелицованная

И. КОТЛЯРЕВСКИМЪ.

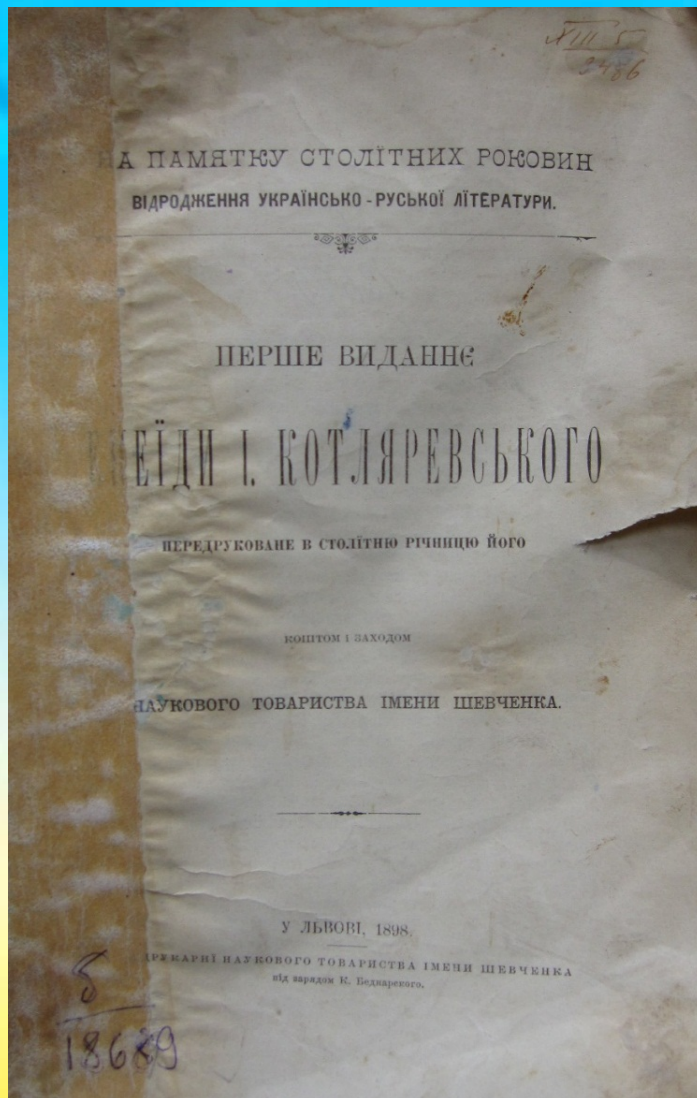
ЧАСТЬ I.

Издание второе.

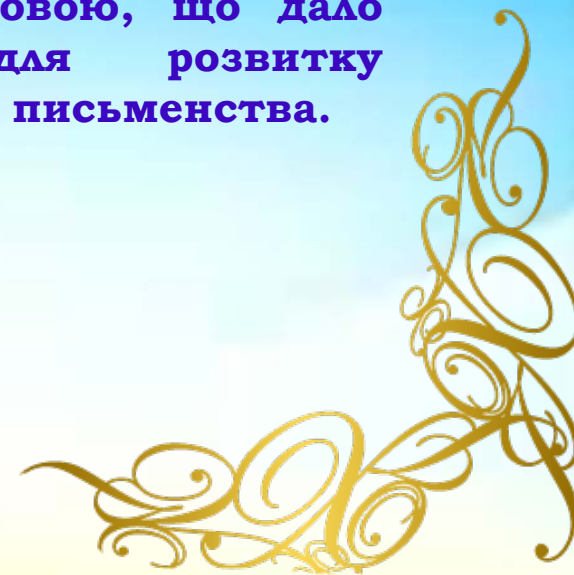
Въ Санктпешербургѣ,
печатано въ Типографіи Ивана Глазунова
1808 года.

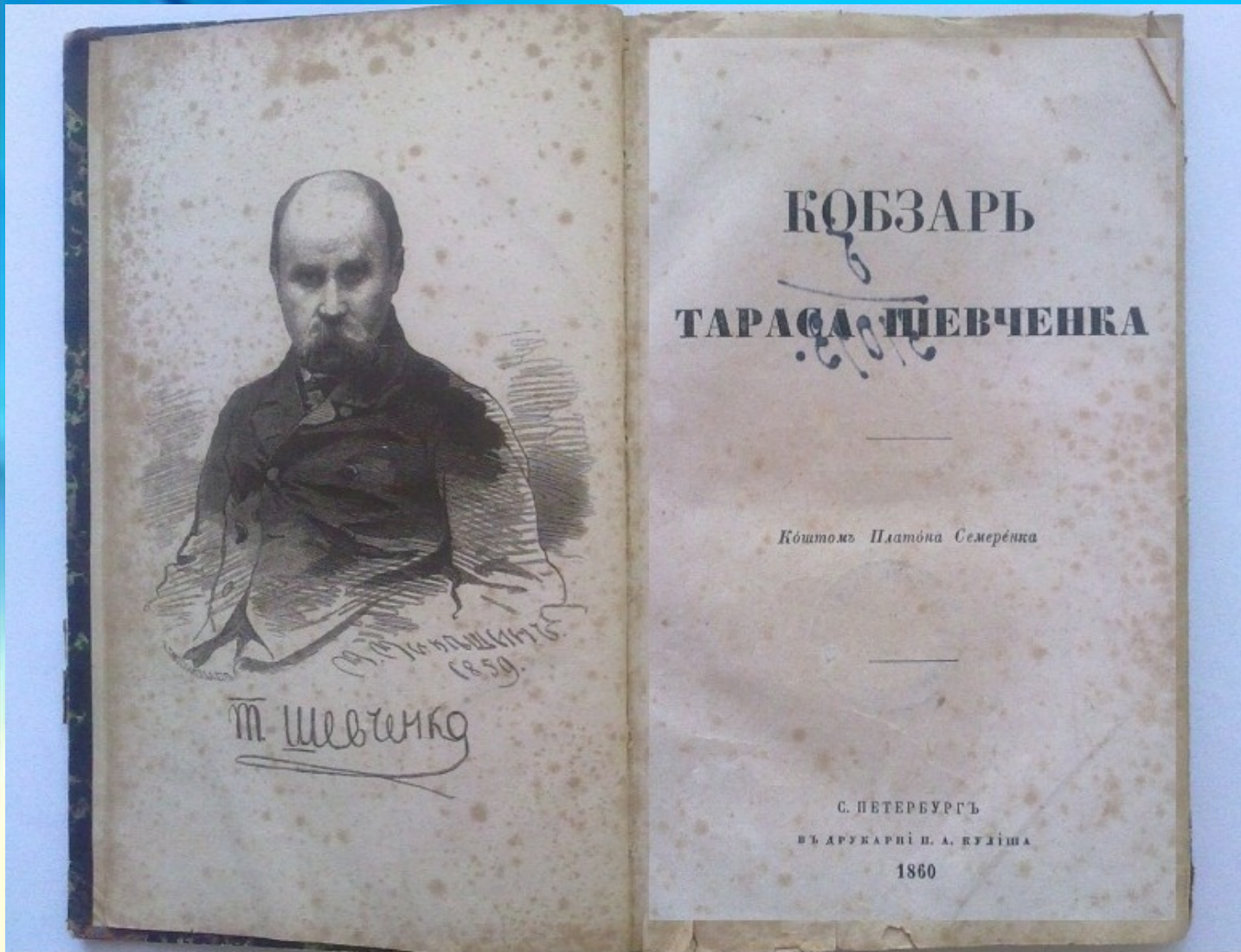

Котляревский И. Енеида. На малороссийском языке / Иван Котляревский. – СПб., Тип. И. Глазунова, 1808. – Ч. 1. – 262 с. 30-а/2493

Сучасна українська літературна мова сформувалася на основі південно-східного наріччя, ввібравши в себе деякі діалектні риси інших нарічч. Зачинателем нової української літературної мови був Іван Петрович Котляревський. Його поема "Енеїда" написана живою народною мовою, що дало поштовх для розвитку українського письменства.

Основоположником сучасної української літературної мови справедливо вважають Тараса Григоровича Шевченка – генія нашої писемності і мови. Саме він заклав підвалини для розвитку наукового, публіцистичного та інших стилів літературної мови. У Науковій бібліотеці ОНУ імені І.І. Мечникова зберігається один з примірників останнього прижиттєвого видання «Кобзаря», надрукованого на кошти Платона Симиренка у 1860 р. в Санкт-Петербурзі, значно повнішого попередніх: сюди увійшло 17 творів і портрет Т. Шевченка. Тираж третього видання – 6050 примірників.

Шевченко Т. Г. Кобзарь / Тарас Григорович Шевченко. – СПб. : Друк. П. А. Куліша, 1860. – 245 с. 6/31093

Франко І. Я. Сотворення світу / І. Я. Франко. – Київ : Обереги, 2004. – 159 с. 29-в/4841

Українка Л. Нехай мої струни лунають... Вибрані поезії / Л. Українка ; упоряд. і вступ. слово Н. Сташенко. – Луцьк : Волин. обл. друкарня, 2009. – 222 с. 30-а/21168

Куліш П. О. Повість про Український народ; Моє життя (жизнь Куліша); Хутірська філософія і віддалена од світу поезія / П. О. Куліш ; упоряд., передм., пер., приміт. й авт.-ред. О. Штокало. – Київ : Редакція журн. "Український світ", 2005. – 382 с. 30-а/20956

Традиції Т. Шевченка у розвитку української літературної мови продовжували у своїй творчості Іван Франко – знакова постать вітчизняної та світової історії й культури, Лесь Українка – геній української літератури та Пантелеймон Куліш – автор першої фонетичної абетки для української мови.

ЗАКОН

Української Радянської Соціалістичної Республіки

Про заснування поста Президента Української РСР
і внесення змін та доповнень до Конституції
/Основного Закону/ Української РСР

Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки постановляє:

I. Заснувати пост Президента Української Радянської Соціалістичної Республіки.

II. У зв'язку з цим внести до Конституції Української РСР такі зміни і доповнення:

I/ доповнити Конституцію Української РСР новою главою I2^I такого змісту:

"Глава I2^I. Президент Української РСР

Стаття II4^I. Президент Української Радянської Соціалістичної Республіки є найвищою посадовою особою Української держави і главою виконавчої влади.

Повноваження Президента Української РСР визначаються Конституцією Української РСР.

Стаття II4². Президентом Української РСР може бути обраний громадянин Української РСР не молодший тридцяти п'яти років.

Одна й та ж особа не може бути Президентом Української РСР більше двох строків підряд.

Президент Української РСР не може бути народним депутатом, займати будь-яку посаду у державних органах і громадських об'єднаннях, а також в інших організаціях та займатися комерційною діяльністю.

З початку ХХ ст. українська літературна мова була представлена не тільки в художній, а й у науковій та публіцистичній літературі. Після відновлення української державності (1917) і практично до кінця першої третини ХХ ст. вона входить у всі сфери суспільного буття, ставши знаряддям освіти, науки й культури. У 1989 р. Верховна Рада прийняла Закон УРСР «Про мови в Українській РСР», який надав українській мові статус державної.

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, N 30, ст. 141)
(Текст Конституції України відповідає тексту,
що існував до внесення змін Законом
"Про внесення змін до Конституції України"
N 2222-IV (2222-15) від 08.12.2004)

[Закон N 2222-IV (2222-15) від 08.12.2004
про внесення змін до Конституції України* визнає таким,
що відповідає Конституції України (є неконституційним),
у зв'язку з порушенням конституційної процедури
введення та прийняття. Див. Рішення Конституційного Суду
N 20-рп/2010 (v020p710-10) від 30.09.2010]

[Із змінами, внесеними згідно із Законом
N 1 (2952-17) від 01.02.2011, ВВР, 2011, N 10, ст.68]

Українською мовою в Україні є українська мова.
Українська мова є частиною першої статті 10 див. в Рішенні
Конституційного Суду України N 10-рп/99 (v 010p710-99) від 14.12.99)

Українська мова є основою національного розвитку і функціонування української
держави та національного життя на всій території України.

Українська мова є основою національного розвитку, використання і захисту
української мови на всій території України.

Українська мова є основою національного розвитку, використання і захисту
української мови на всій території України.

Українська мова є основою національного розвитку, використання і захисту
української мови на всій території України.

Українська мова є основою національного розвитку, використання і захисту
української мови на всій території України.

Конституція України
в редакції Верховної Ради України
від 1996 року

Стаття 10 Конституції України 1996 р. затверджує статус української мови як державної мови в Україні. Конституційний Суд України встановив, що українська мова як державна є обов'язковим засобом спілкування на всій території України при здійсненні повноважень органами державної влади та органами місцевого самоврядування.

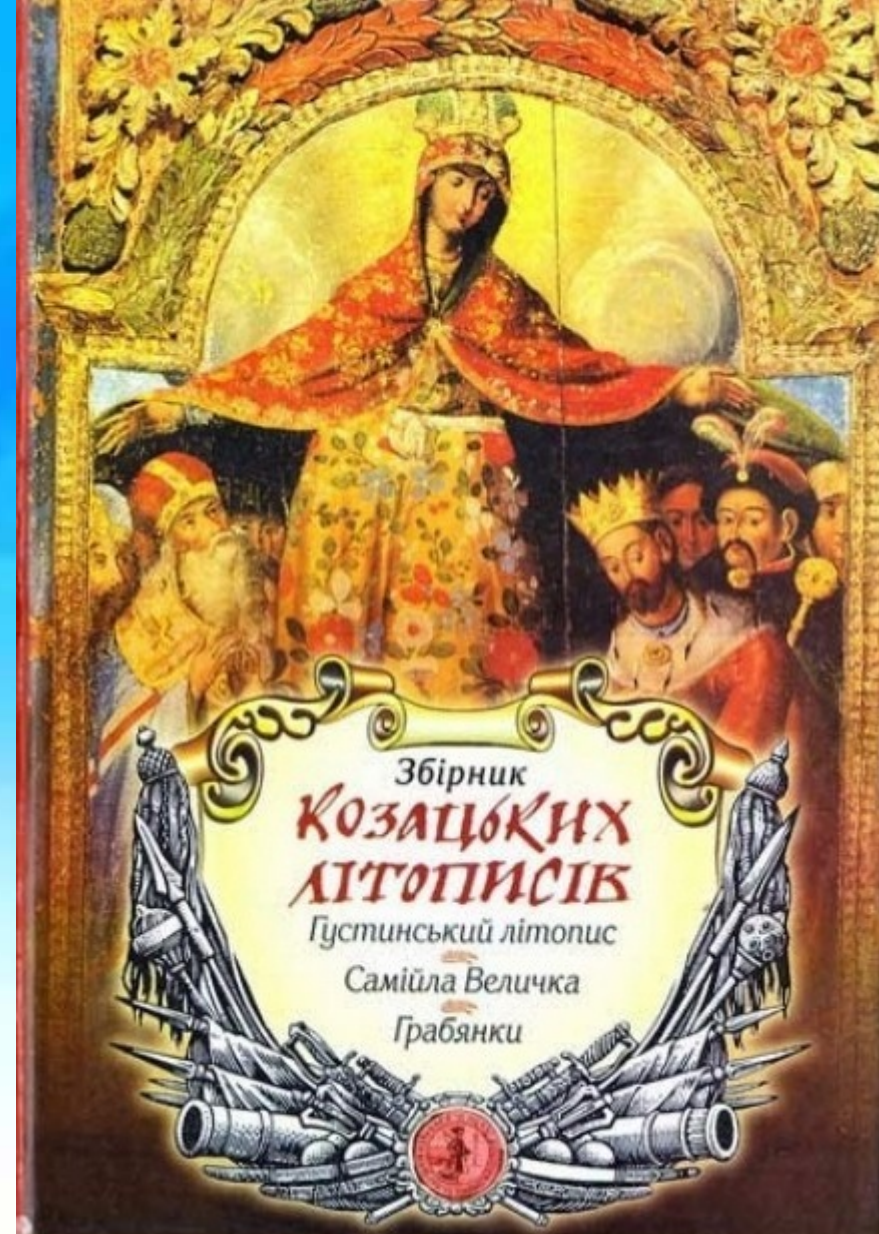
ПЕРЕСОПНИЦЬКЕ
ЄВАНГЕЛІЄ
1556-1561

Особливої уваги заслуговує *Пересопницьке Євангеліє XVI ст.* – один з перших українських перекладів канонічного тексту четвероєвангелія, вперше опубліковане в повному обсязі. Видання супроводжується науковими дослідженнями про рукопис та повним словопоказчиком з вичерпною граматичною характеристикою кожної словоформи та її локалізацією в тексті.

Пересопницьке Євангеліє, 1556–1561 : дослідження. Транслітерований текст. Словопоказчик / наук. ред. В. В. Німчук ; гол. ред. О. С. Онищенко. - Київ : Б. в., 2001. - 700 с. 1/860

Цей збірник – унікальний корпус козацької історіографії. До нього входять: Густинський літопис – видатна пам'ятка української історичної прози першої половини XVII ст., що охоплює основні події всесвітньої історії, літописну історію Київської Русі, південно-руських князівств XII–XIV ст., Литовської Русі аж до історичних витоків козацтва; Літопис Самійла Величка – наймонументальніший твір української історико-мемуарної прози XVII–XVIII ст. у двох томах. Перший том висвітлює події 1648–1659 рр. в Україні, другий продовжує опис подій до 1700 року; закінчує збірник Літопис Григорія Грабянки – розповідь про козацькі походи та битви XVI–XVIII ст. Перебіг з писань різних літописців та з щоденника, писаного на війні, що точилася з поляками, зібраний зусиллями полковника Г. Грабянки та підтверджений самобутніми свідченнями старих жителів м. Гадяча 1710 р.

Видання універсальне. Воно придатне як для наукової роботи, так і для шанувальників рідної історії та культури.

Збірник козацьких літописів: Густинський літопис, Самійла Велички, Грабянки / упоряд.: В. І. Крекотень [та ін.]. – Київ : Дніпро, 2006. – 974 с. 79-а/7408

Німчук В. В. Київські глаголичні листки: найдавніша пам'ятка слов'янської писемності / В. В. Німчук ; АН УРСР, Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні. – Київ : Наук. думка, 1983. – 140 с. ФЕЛЬДМАН/312

Факсимільне видання Київських глаголичних листків, одної з найдавніших старослов'янських писемних пам'яток, супроводжується науковим дослідженням. Більшість лінгвістів відносять її до X ст. Текст пам'ятки написаний глаголицею – алфавітом, який багато вчених вважають початковим старослов'янським. Зміст Київських глаголичних листків визначив перший їх дослідник І. І. Срезневський (1812–1880 рр.) Текст, що займає три чверті першої сторінки – уривок з апостольських читань. Зміст тексту на решті сторінок, перекладеного з латинської мови, являє собою зібрання західнохристиянських мес.

У 1872 р. цю пам'ятку подарував Київській духовній академії її вихованець, начальник Російської духовної місії в Єрусалимі архімандрит Антонін (Андрій Іванович Капустін). З 1934 р. Київські глаголичні листки зберігаються в Національній бібліотеці України імені В. І. Вернадського. Книга призначена для дослідників-славістів, істориків культури, викладачів вишів, студентів та книголюбів.

Русанівський В. М.
Історія української
літературної мови :
підруч. для студ.
гуманіт. спец. вузів / В.
М. Русанівський. - Київ :
АртЕк, 2001. - 391 с.
28-в/2124

Питанням історії української мови, її ролі у формуванні національної свідомості присвячена монографія **Віталія Русанівського**, в якій автор розповідає, як старослов'янська мова поступово перетворюється на староукраїнську, також висвітлюються початки зародження нової української літературної мови, і боротьба за розширення її функціональних меж у ХХ ст.

У цій монографії подано наукову інтерпретацію теорії древності і самотності українців, їхньої мови та культури.

Цвілюк С. А. Духовний код нації. З історії української мови і писемності : історико-лінгвістичні етюди / С. А. Цвілюк. - Одеса : Друк, 2007. - 399 с.
СМЫНТЫНА/1272

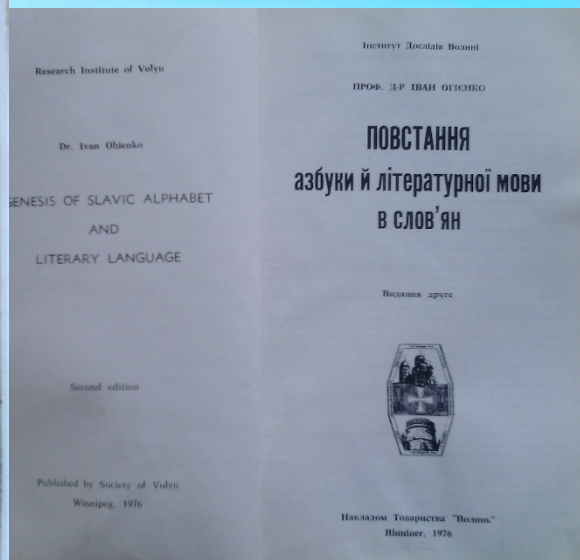
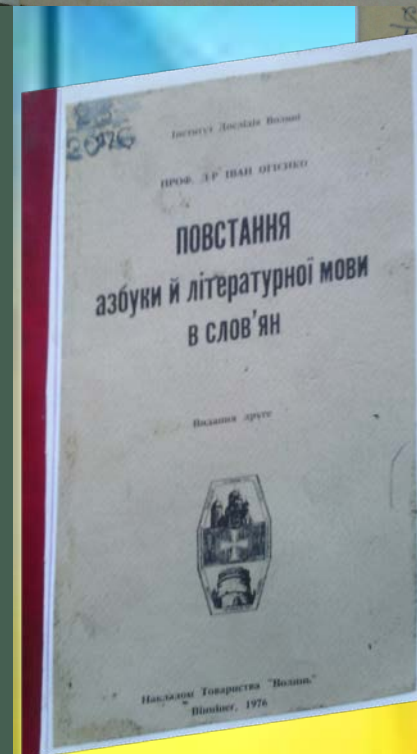

Огієнко Іван Іванович – український мовознавець, церковний і культурний діяч. Його праці присвячені історії розвитку української літературної мови.

Ларіон (Огієнко, Іван Іванович, митрополит). Граматика української мови О. Павловського 1818 р. / Ларіон (Огієнко, Іван Іванович, митрополит). – Київ : Є. Черепівський, 1918. – 114 с. 28-а/64

Ларіон (Огієнко, Іван Іванович, митрополит). Нариси з історії української мови: система українського правопису : популярно-науковий курс з історичним освітленням / Ларіон (Огієнко, Іван Іванович, митрополит). – Варшава : [Б. в.], 1927. – 216 с. 28-в/2030

Ларіон (Огієнко, Іван Іванович, митрополит) І. І. Повстання азбуки й літературної мови в слов'ян / Іван Іванович Огієнко ; Ін-т Дослідів Волині. – Вінніпег : Тов. «Волинь», 1976. – 300 с. 23/2076

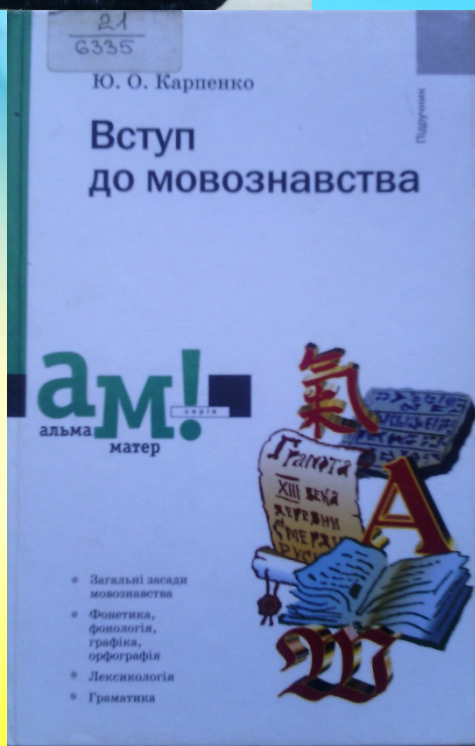
Карпенко Ю. О. Фонетика і фонологія сучасної української літературної мови : учб. посіб. для студ. філол. фак / Ю. О. Карпенко ; відп. ред. М. М. Фащенко. – Одеса : Чорномор'я, 1996. – 143 с. 28-в/1906

Юрій Карпенко розкриває теоретичні засади мовознавства, сутність його основних напрямів, розглядає природу, функції, будову і розвиток мови.

Валентин Таранець у своїй монографії завершує розгляд проблем слов'янського етногенезу, зокрема походження давньоукраїнського етносу та його мови.

Таранець В. Г. Українці: етнос і мова / В. Г. Таранець ; Міжнар. гуманіт. ун-т. – Одеса : Вид-во Одес. регіон. ін-ту держ. упр. при Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, 2013. – 363 с. 90/2507

Карпенко Ю. О. Вступ до мовознавства : підручник / Ю. О. Карпенко. – Київ : Академія, 2006. – 334 с. 21/6335

28-в
2535

СУЧАСНА УКРАЇНСЬКА ЛІТЕРАТУРНА МОВА.
ФОНЕТИКА. ФОНОЛОГІЯ. ОРФОЕПІЯ. ГРАФІКА

За редакцією М. М. Фащенко

Праці М. Фащенко, В. Горпинич та статті зі збірки «Ритми сучасної філології» присвячуються всебічному описові і повній характеристиці фонетичної і граматичної будови, лексичному складу та стилістичній системі української літературної мови на сучасному етапі її розвитку.

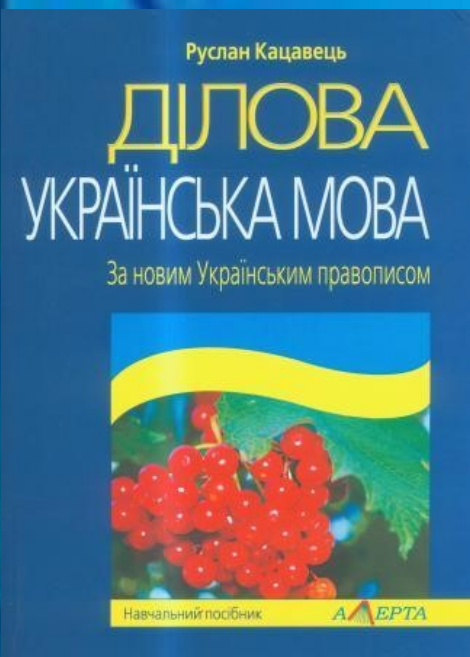
21
6381

Ритми
сучасної
філології

Фащенко М. М. Сучасна українська літературна мова. Фонетика. Фонологія. Орфоепія. Графіка : навч. посіб. для студ. вузів / М. М. Фащенко, З. І. Волосевич, М. Л. Микитин-Дружинець [та ін.] ; за ред. М. М. Фащенко. – Одеса : Астропринт, 2010. – 210 с. 28-в/2535

Горпинич В. О. Морфологія української мови : підручник / В. О. Горпинич. – Київ : Академія, 2004. – 335 с. 28-в/2289

Ритми сучасної філології: до 50-річчя професора Т. А. Космеди : зб. наук. ст. / упоряд. Ф. С. Бацевич ; ред. В. М. Абашина. – Львів : ПАІС, 2007. – 362 с. 21/6381

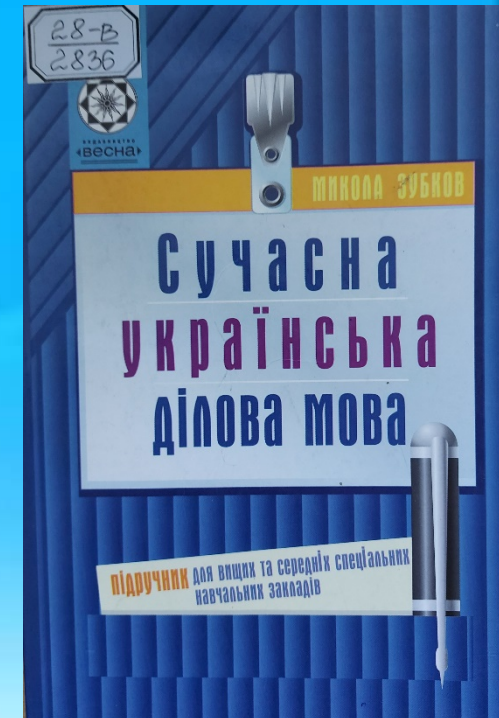

Кацавець Р. С. Ділова українська мова. За новим Українським правописом : навч. посіб. для студентів ВНЗ / Р. С. Кацавець. – Київ : Алерта, 2020. – 304 с. 28-в /2919

У навчальних посібниках розглядаються граматичні парадигми частин мови в ділових паперах, особливості писемного й усного ділового мовлення, реквізити і правила оформлення документів.

Розраховані на студентів, ділових осіб – усіх, хто цікавиться проблемами ділової української мови й бажає підвищити рівень мовної культури.

Плотницька І. М. Ділова українська мова : навч. посіб. для студентів ВНЗ / І. М. Плотницька. – 3-тє вид., перероб. та допов. – Київ : Центр учбової літ. (ЦУЛ), 2017. – 254 с. 28-в / 2935

Зубков М. Г. Сучасна українська ділова мова : підруч. для вищих та середніх спец. навч. закл. / М. Г. Зубков. – 9-тє вид., допов. та перероб. – Харків : Весна, 2011. – 399 с. 28-в /2836

Єрмоленко С. Я. Мова і українознавчий світогляд / С. Я. Єрмоленко. – Київ : НДІ українознавства, 2007. – 443 с. 28-в/2406

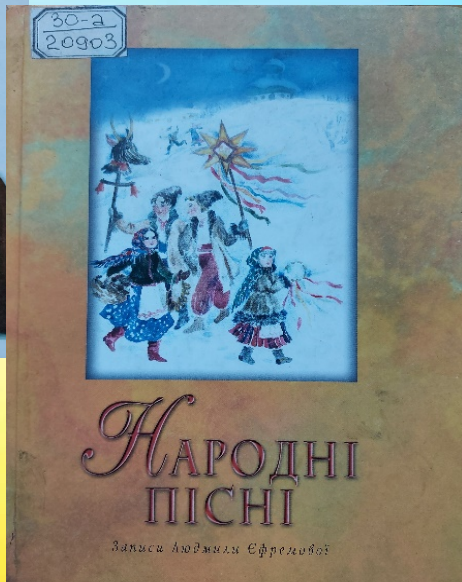
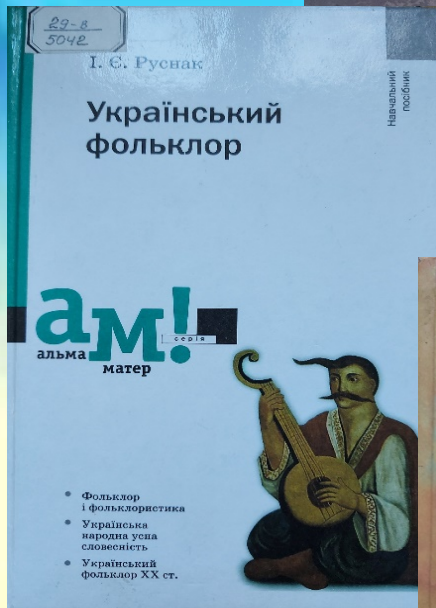
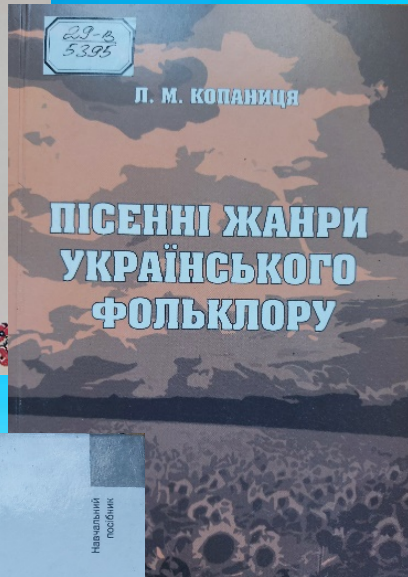
Мова - народ. Висловлювання про мову та її значення в житті народу / упоряд. О. Тихий. – Київ : Смолоскип, 2007. – 415 с. 28-в/2429

Караванський С. Пошук українського слова, або боротьба за національне "я" / С. Караванський. – Київ : Академія, 2001. – 237 с. 28-в/2132

Масенко Л. Т. Мова і суспільство. Постколоніальний вимір / Л. Т. Масенко. – Київ : Києво-Могилян. акад., 2004. – 163 с. 28-в/2047

У цих монографіях мова йде про роль та значення мови в житті народу. Мовні проблеми розглядаються у їх зв'язку із суспільними, розкриваються соціальні зумовленості мовних явищ, досліджується специфіка мовної політики на українських теренах і її роль у формуванні сучасного соціуму України.

Філоненко С. О. Усна народна творчість : навч. посібник для студ. вузів / С. О. Філоненко; Бердянський держ. пед. ун-т. – Київ : Центр учбової літ. (ЦУЛ), 2008. – 414 с. 29-в /4946

Копаниця Л. М. Пісенні жанри українського фольклору : навч. посіб. / Л. М. Копаниця; Київський нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – 2-ге вид., випр. і допов. – Київ : Київський ун-т, 2016. – 383 с. 29-в / 5395

Руснак І. Є. Український фольклор : навчальний посібник / І. Є. Руснак. – 2-ге вид., стереотип. – Київ : Академія, 2012. – 300 с. 82.3 (4Ук) P888

Народні пісні / упоряд., передмова та приміт.: Л. О. Єфремова; НАН України, Ін-т мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М.Т. Рильського. – Київ : Наукова думка, 2006. – 575 с. 30-а / 20903

Людина пізнавала світ і символіку своїх вражень та досвіду втілювала у ритмічних рухах, словесних формулах, магічних діях. Із збагаченням знань, розвитком індивідуальних можливостей її емоції, відчуття, думки виражались у ритмічному слові, пісні, танці, інсценізаціях. Із часом усі ці види пізнавально-виражальної практики уяскравлювалися, набували специфічних етнонаціональних ознак, витворюючи дивовижні духовно-естетичні системи, які називають народною творчістю, фольклором. Унікальним явищем у цьому просторі є український фольклор, особливості, історію розвитку, родо-жанрову структуру, тематичну палітру якого розкрито у пропонуваніх книгах.

Сучасні українські письменники, яких варто знати, читати та слухати

Поезія / Л. В. Костенко [та ін.]; уклад.: А. Я. Бельдій. – Стереотип. вид. – Київ : Наукова думка, 2001. – 271 с. 30-а / 20474

Забужко О. С. Шевченків міф України : Спроба філософського аналізу / О. С. Забужко. – 2-ге вид., випр. – Київ : Факт, 2001. – 159 с. 29-в / 4509

Андрухович Ю. І. Таємниця. Замість роману / Ю. І. Андрухович. – Харків : Фоліо, 2008. – 478 с. 84(4Ук) А663

Матіос М. Солodka Даруся : драма на три життя / М. Матіос. – Вид. 7-е. – Львів : Піраміда, 2014. – 187 с. 84(4Ук) / М342

Роздобудько І. В. Все, що я хотіла сьогодні... / І. В. Роздобудько. – Харків : Фоліо, 2011. – 154 с. 821(477) / Р64

Любіть рідну мову

**Мова — краса спілкування,
Мова — як сонце ясне,
Мова — то предків надбання,
Мова — багатство моє.
Мова — то чиста криниця,
Де б'є, мов сльоза, джерело,**

**Мова — це наша світлиця,
Вона як добірне зерно.
Мова — державна перлина,
Нею завжди дорожіть:
Без мови немає країни —
Мову, як матір, любіть!
Федір Пантов**

**Мова - втілення думки. Що багатша думка,
то багатша мова. Любимо її, вивчаймо її,
розвиваймо її! Борімося за красу мови, за
правильність мови, за доступність мови, за
багатство мови...**

М. Рильський